

ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model

Learning Outcomes for the Subject of Quality Assurance and Educational Philosophy, by using the Doing Model

อรรถพงษ์ ผิวเหลือง

Atthaphong Phiwlaung

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

E-mail: yanamath60@gmail.com

Received: January 17, 2026; Revised: February 07, 2026; Accepted: February 15, 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model รูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 46 รูป/คน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบความสามารถก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ค่าเฉลี่ย 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 3) ทดสอบค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; Doing Model; การประกันคุณภาพ; ปรัชญาการศึกษา; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

This research aims to 1) compare academic achievement in the subject of Quality Assurance and Educational Philosophy using the Doing Model learning management model, and 2) study the satisfaction of second-year English Language Teaching students with the Doing Model learning management model. The research employed an action research design. The experimental group consisted of 46 second-year English Language Teaching students

from the Faculty of Education, Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus, selected using purposive sampling. The instruments used were: 1) lesson plans, 2) pre-test and post-test scores, and 3) a satisfaction questionnaire. Basic statistical methods used were: 1) mean, 2) standard deviation, and 3) t-test.

The research findings showed that: 1) post-test academic achievement in the subject of Quality Assurance and Educational Philosophy using the Doing Model learning management model was significantly higher than pre-test scores at the .05 significance level; and 2) second-year English Language Teaching students expressed the highest level of satisfaction with the Doing Model.

Keywords: Learning management; Doing Model; Quality assurance; Educational philosophy; Academic achievement

บทนำ

นักศึกษาวิชาชีพครูมีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การเรียนรู้และทักษะวิชาชีพ เพื่อรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและบริบทโลก พร้อมทั้งสามารถปรับตัวและยืดหยุ่นในการทำงานต่อสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีความเป็นผู้นำ มีความรู้รอบด้าน มีสติปัญญา รู้คิด และสามารถประยุกต์ใช้ทักษะต่างๆ ในการสร้างงานนวัตกรรมการศึกษาให้มีคุณภาพที่ดี และริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสแห่งการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้แก่ ทักษะ 3R8C กล่าวคือ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมบูรณาการร่วมกับปัญญาประดิษฐ์ รวมไปถึงการมีระเบียบวินัย ถือได้ว่าเป็นการเตรียมทรัพยากรให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ที่มีความพลิกผัน และไม่อาจจะคาดเดาได้ และเพื่อให้มีประสิทธิภาพที่สูงในการปรับตัวและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (วิจารณ์ พานิช, 2555)

การพัฒนานักศึกษาวิชาชีพครูให้มีศักยภาพทั้งในการพัฒนาตนเองและพัฒนานักเรียน โดยใช้ทักษะต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้และสามารถประยุกต์องค์ความรู้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย เพื่อเตรียมความพร้อมสู่วิชาชีพให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะที่จำเป็น อาทิ ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการตั้งข้อสังเกต ทักษะการสืบค้นข้อมูล ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการนำเสนอ ทักษะการอภิปรายผล เป็นต้น อันเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา ซึ่งเป็นรายวิชาบังคับเรียน กลุ่มวิชาชีพครู ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) เพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลตลอดหนึ่งภาคการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากเนื้อหาในรายวิชากว้าง จึงทำให้การออกแบบการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่เนื้อหาหลักมากเกินไป ทำให้นักศึกษามีความยากลำบากในการทำความเข้าใจเนื้อหา และส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนค่อนข้างเครียด ทำให้ผลการเรียนและทักษะต่างๆ ของนักศึกษาลดลงอีกด้วย จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการบรรยายหรืออภิปรายมากเกินไป ผู้เรียนไม่ได้ลงมือปฏิบัติหรือมีส่วนร่วมใน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และยังไม่ได้พัฒนาทักษะด้านต่างๆ อย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้น ผู้วิจัยจะได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เพื่อให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติและเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง

การจัดการเรียนรู้ Doing Model ได้พัฒนามาเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและทักษะการปัญหาเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการสืบค้นข้อมูล เพื่อฝึกกระบวนการคิดและการทำงานอย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ (อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และพระครูวินัยธรรวชิต, 2564) และการคิดแก้ปัญหาเป็นทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อหาความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นการสร้างกระบวนการคิดค้นวิธีการใหม่ๆ (John Dewey, 1950) นอกจากนี้ ทักษะการคิดแก้ปัญหายังเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบัน และสามารถปรับทัศนคติให้ยืดหยุ่นเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุวิทย์ มูลคำ, 2550) อีกอย่างหนึ่ง การจัดประสบการณ์เป็นวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญเพื่อพัฒนาทรัพยากรอย่างเต็มความสามารถ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2561) สอดคล้องกับราชกิจจานุเบกษา (2542) ที่ระบุไว้ว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อป้องกันและหาแนวทางแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนและตรงตามความสนใจและความแตกต่างของผู้เรียน และจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา และเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการวิเคราะห์หลักการ แนวคิด การประกันคุณภาพ การศึกษาและแนวคิดปรัชญาการศึกษาและสามารถบูรณาการองค์ความรู้สู่การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ด้วยวิธีการใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียวและวัดผลก่อนการทดลองและหลังการทดลอง (One group Pretest - Posttest Design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มทดลอง ได้แก่ ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 46 รูป/คน และ กลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาที่ 1/2568 จำนวน 46 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model และตัวแปรตาม คือ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ชุด ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 แผน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 4.65, 2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) และหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก มีความยาก (p) เท่ากับ 0.6 และค่าอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.62 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 0.85 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ และหลังจากการดำเนินการทดลอง จึงให้นักศึกษากลุ่มทดลองทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังการจัดการเรียนรู้ Post-test จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ แต่สลับข้อ สลับตัวเลือก 2) หลังดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มทดลอง ทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model แล้วนำมาข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ตรวจให้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ จากนั้น จึงนำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model และแปลผลค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model

การทดสอบ	นักศึกษา	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	46	30	16.58	1.62	10.51*	0.00
หลังเรียน	46	30	26.87	0.68		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.58 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.62 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.87 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) ดังตารางแสดงต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model

ที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1	ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน	4.59	0.52	มากที่สุด
2	ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้	4.60	0.49	มากที่สุด
3	ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.59	0.52	มากที่สุด
4	ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน	4.62	0.50	มากที่สุด
5	ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.51	0.54	มากที่สุด
	รวม	4.60	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านความรู้ความสามารถของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านวิธีการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเตรียมเนื้อหาการสอน มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52) และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการบูรณาการและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.52) และนักศึกษามีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักศึกษามีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.54)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เป็นกระบวนการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักศึกษาลงมือปฏิบัติจริง เพื่อเชื่อมโยงมิติต่างๆ ในการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำงานเป็นทีมได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มากกว่าที่จะเป็นการเรียนรู้แบบเชิงรับ (Passive Learning) และทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น คิดค้นหาความรู้และคำตอบอยู่ตลอดเวลา

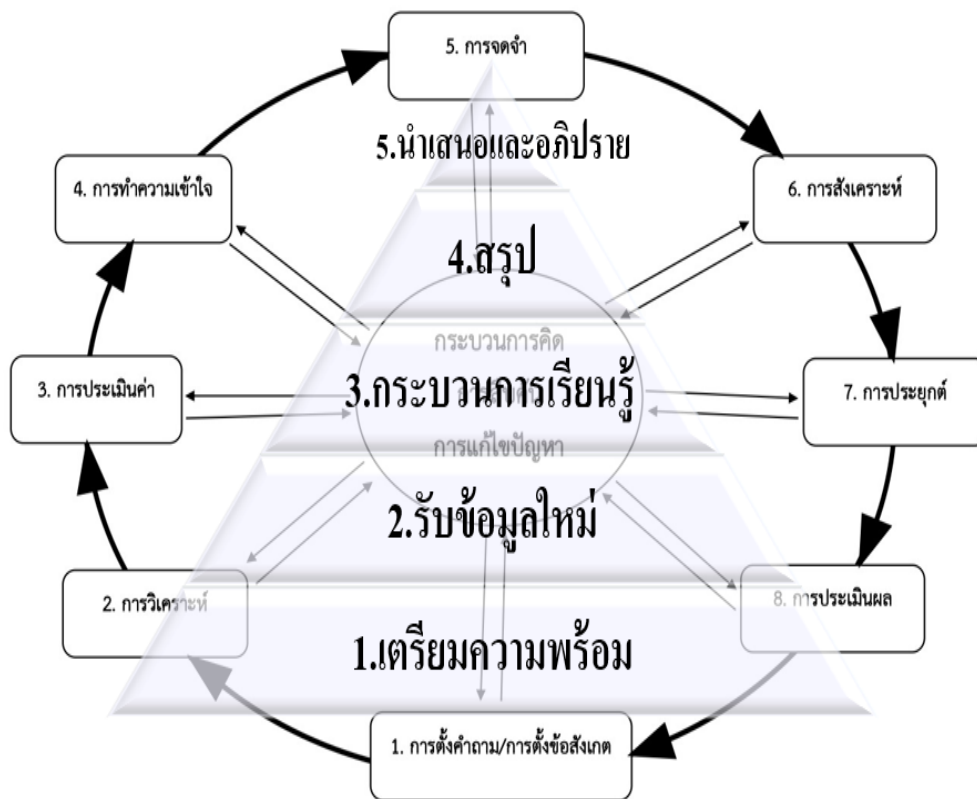
ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อสร้างองค์ความรู้จากการแก้ปัญหาด้วยตนเอง (ดิเรก พรสีมา, 2559) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภินันท์ นนทภาณี และคณะ (2562) ซึ่งพบว่า การจัดการเรียนรู้ Active Learning ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความน่าสนใจและทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงาน และเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ สุภาพร เติวียะ (2565) ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนความก้าวหน้า เท่ากับ 9.30 และผลการวิจัยของ อัญญารัตน์ สอนสนาม และคณะ (2565) ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ (2566) ซึ่งพบว่า ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในรายวิชา วิเคราะห์วรรณกรรมไทยร่วมสมัย มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านเกณฑ์รอบรู้ที่สูงขึ้น คิดเฉลี่ย เป็นร้อยละ 90.60 จากเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เพราะว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model เป็น กระบวนการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการตั้งคำถามจากการสังเกต การจัดการ เรียนรู้ การคิด การสืบค้นข้อมูล การแก้ปัญหา การทำงานกลุ่ม การนำเสนอ การอภิปรายผลอย่าง สร้างสรรค์ การสรุปผลการเรียนรู้ และการประเมินผลจากการทำงาน เพื่อฝึกทักษะการคิดและการทำงาน อย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง และเป็นวิธีการเรียนรู้แบบ Learning by doing ส่งเสริมการทำงานอย่างเป็นระบบและสามารถสะท้อนปัญหาและความคิดเห็นภายในกลุ่มได้ อย่างสร้างสรรค์ แล้วนำมาสรุปองค์ความรู้ก่อนนำเสนอผลงานสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ (2566) ซึ่งพบว่า มีความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ RASEP Model ร่วมกับทักษะการคิดแก้ปัญหา ในระดับมากที่สุด และผลการวิจัยของ อัญญารัตน์ สอนสนาม และคณะ (2565) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับการเรียนรู้ผ่าน Google Sites รายวิชาวัสดุอุตสาหกรรมและการผลิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิจัย ของ สุวีณา เตือนแจ้ง (2564) ซึ่งพบว่า ความพึงพอใจทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ แบบเชิงรุกร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือโดยรูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี. โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา โดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ผู้วิจัยได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการ เรียนรู้ที่ได้จริง โดยมีขั้นตอนการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1) เตรียมความพร้อม ขั้นที่ 2) รับข้อมูลใหม่ ขั้นที่ 3) กระบวนการเรียนรู้จากการกระทำ มี 8 ข้อ ได้แก่ (1) การตั้งคำถามหรือการตั้งข้อสังเกต (2) การวิเคราะห์ (3) การประเมินค่า (4) การทำความเข้าใจ (5) การจดจำ (6) การสังเคราะห์ (7) การประยุกต์ (8) การประเมินผล ขั้นที่ 4) สรุปผล ขั้นที่ 5) เสนอและอภิปรายผล และขั้นที่ 6 ประเมินการเรียนรู้ จากการกระทำ และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการประกันคุณภาพและปรัชญาการศึกษา

โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงขึ้น และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ Doing Model อยู่ในระดับมากที่สุด ดังแผนภาพโมเดลต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับการใช้ผลการวิจัยเพื่อการจัดการเรียนรู้ ได้แก่
 - 1) การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 8 ข้อ และสรุปผลโดยการประเมินตนเองจากเรื่องที่ได้เรียนรู้ และสำหรับผู้เรียนครั้งแรกควรให้เรียนรู้แบบกลุ่มจะมีความเหมาะสมกว่าการเรียนรู้ตามกระบวนการแบบเดี่ยว
 - 2) สามารถนำเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ มาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองนำความรู้จากการจัดการเรียนรู้ Doing Model ไปบูรณาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้
 - 1) ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการสอนการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model
 - 2) ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วรรณคดีไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ Doing Model

3) ควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาและวิจัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาชีวศัพท หรือรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561) *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2561*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 8. นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซน์แอนด์ปริ้นติ้ง.
- ดิเรก พรสีมา. (2559). *ครูไทย 4.0 กระทรวงศึกษาธิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักปลัดกระทรวงกระทรวงศึกษาธิการ.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). *วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรีสฤษดิ์วงศ์.
- สุภาพร เติวยะ. (2565). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*. 16(1): 122-134.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2550). *กลยุทธ์การสอนคิดวิเคราะห์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สุวีณา เตือนแจ้ง. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือโดยรูปแบบซี.ไอ.อาร์.ซี. (CIRC). *วารสารครุศาสตร์สาร*. 15(2): 185-200.
- อัญญารัตน์ สอนสนาม และคณะ. (2565). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ร่วมกับการเรียนรู้ผ่าน Google Sites รายวิชา วัสดุอุตสาหกรรมและการผลิต. *Journal of Modern Learning Development*. 7(9): 327-340.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ. (2566). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ED1028 วิเคราะห์วรรณกรรมไทยร่วมสมัยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ RASEP Model ร่วมกับการทักษะการคิดแก้ปัญหา. *วารสารมณีเชษฐารามวัดจอมมณี*. 6(5): 305-318.
- อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และพระครูวินัยธรรวชิต. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้โดยการกระทำ. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*. 8(4): 21-30.